

Iniciativa a Vidreres per honrar la memòria d'un selvatà deportat a Gusen: Una Stolpersteine davant de casa seva

La Selva | 21-03-2024 | 14:19

Rossend Alemany Peiret va veure la llum a Vidreres el 5 de gener de 1919, en el si d'una família eminentment educativa; fill de Pere Alemany Ortiz, un respectat mestre de l'escola local, i de Maria Peiret Nogués. La seva existència, marcada per la conflictivitat de l'època, ens ofereix una finestra als tumultuosos anys de la guerra i la posterior repressió ideològica. Alemany es va trobar entre els nombrosos refugiats catalans que, acabada la guerra, van ser internats en camps de concentració, iniciant així un viatge de patiment que el portaria des del camp de Barcarès al fatídic destí de Gusen.

La trajectòria de Rossend Alemany és un cas d'estudi en el marc de les tragèdies humanes que van envoltar la Segona Guerra Mundial i els anys precedents, servint d'exemple del patiment que molts catalans i espanyols van haver d'encarar lluny de casa seva. Després de ser declarat "pròfug" per no comparèixer a una citació a Vidreres el 1940, el registre d'Alemany reapareix l'abril de 1941, quan és deportat des de la presó Stalag XVII-A cap al camp de concentració nazi de Mathausen, i més tard a Gusen, on moriria el 29 de novembre de 1941.

Com a acte de reconeixement i homenatge a la seva figura i a totes les víctimes de la barbàrie nazi, l'Ajuntament de Vidreres procedirà a la instal·lació d'una pedra de memòria Stolpersteine, part d'un projecte artístic internacional iniciat per Gunter Demnig. Aquestes pedres serveixen per commemorar les víctimes allà on van viure, actuant com a recordatori permanent de les vides segades per l'odi i la intolerància.

L'esforç de Vidreres per recuperar la memòria històrica de Rossend Alemany Peiret i altres víctimes de conflictes similars s'emmarca dins d'un moviment més ampli que busca donar llum als

capítols més foscos de la nostra història recent. Projectes com l'ARMH, la Llei de la Memòria Històrica, el COMEBE, el MUME, i la Xarxa d'Espais de Memòria de Catalunya, són fonamentals en aquesta tasca de recuperació i divulgació.

La regidora de Cultura, Anna Soler, ha destacat l'important paper que té la documentació i reconeixement de la memòria històrica del municipi, no només com a acte de justícia, sinó també com a exercici de preservació de la identitat col·lectiva. A través d'aquests gestos de record i homenatge, Vidreres, i per extensió la societat catalana i espanyola, reafirma el seu compromís amb el no oblit de les víctimes de la repressió, la guerra i l'exili, assegurant que les seves històries i sacrificis continuen vius en la memòria col·lectiva.

[Autor: Redacció](#)